

AINA VANAGA

Gaujmaļa un skaistais ābeļdārzs ir tie, kas dod iedvesmu poētiskai dvēselei atvērties dzejas rindām. Šī skaistā vieta ir avots dzīvespriekam. To atzīst sinoliete Aina Vanaga.

Dzejas vārsmas viņa ir pavadījušas visu dzīvi.

Jau jaunībā vēstules rakstīju dzejā.

Un tagad, kad miljoniem grumbu man sejā,

Kad klusuma ir un laika papildnam

Ar domām un vārdiem var blēņoties,

viņa raksta savas dzejoļu klades priekšvārdā.

Ne jau visi prātā ieskanējušie dzejoļi ir pierakstīti. Daudzi no tiem tāpat vien domās ir

ienākuši un tāpat vien kosmosā atpakaļ atgriezušies,

minot darba soļus, vērojot dabas norises, gaidot mājās vīru, meitas,

tagad arī mazmeitas. Tomēr laika gaitā ir pierakstītas klades,

bijušas publikācijas *PAVARDĀ, DZIRKSTELĒ, PAGALMĀ*.

Ainas vaļasprieks ir rokdarbi, un pat tagad, kad veselības problēmas arvien vairāk liek par sevi manīt, stellēs ir uztīts audekls, pa rokai nolikts groziņš ar tamboradatām. Visas grūtības pārvarēt palīdz dzīvesprieks un optimistisks skatījums uz

dzīvi. Liekas šīs rindas viņa ir rakstījusi par sevi:

Kā liesmaina lāpa, kā ruda lapsa,

Pret pelēkām debesīm kļava šoruden stāv.